

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4012

гр. Варна, 27.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Мая Недкова
мл. с. Ивелина Чавдарова

като разгледа докладваното от мл. с. Ивелина Чавдарова Въззивно частно гражданско дело № 20223100502119 по описа за 2022 година за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава двадесет и първа от ГПК, вр. с чл. 121 от ГПК.

Образувано е по частна жалба вх. № 54976/10.08.2022г., депозирана от „В.К ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: чрез адв. Р. Ч. от АК – Варна, срещу Определение № 7490/10.07.2022г., постановено по гр. д. № 2597/2022г. по описа на РС – Варна, с което производството по цитираното гражданско дело е прекратено и е изпратено по подсъдност на Районен съд – Враца.

Определението се обжалва с твърдения за недопустимост, незаконосъобразност и неправилност. Конкретно се излага, че като е прекратил производството по делото пред Районен съд – Варна и постановил изпращането му на друг съд, без да се произнесе по направеното пред него искане по реда на чл. 207 ГПК, съдът е постановил недопустимо определение. Сочи се, че същото е постановено на осн. чл. 119, ал. 3 от ГПК, който текст урежда местната подсъдност при предявяване на искове против държавата и държавни учреждения (чл. 108, ал. 2 ГПК); искове на и срещу потребители (чл. 113 ГПК), както и искове за обезщетения по КЗ (чл. 115, ал. 2 ГПК), какъвто иск не е предявен по делото. Застъпва се, че доколкото предмет на делото е иск за непозволено увреждане, то същият може да се разгледа от Районен съд – Варна на осн. чл. 115, ал. 1 от ГПК. Моли се за отмяна на определението и връщане на делото на Районен съд – Варна с указания за продължаване на съдопроизводствените действия, в т.ч. за произнасяне по

депозиранията от ищеца молба по реда на чл. 207 ГПК, алтернативно – след отмяната на определението въззивната инстанция да се произнесе по молбата, като уважи същата и издаде исканото съдебно удостоверение.

В срока по чл. 276, ал.1 ГПК от насрещната страна – „В“ ЕООД, ЕИК 106584495, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, не е депозирал отговор на частната жалба.

Относно допустимостта на частната жалба:

Частната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Относно основателността на частната жалба:

Съдът, след като обсъди доводите на жалбоподателя и прецени данните по делото, намира частната жалба за **неоснователна** по следните съображения:

Производството по гр. д. № 2597/2022г. по описа на РС – Варна е образувано по искова молба от „В.К ЕООД, с която срещу „В“ ЕООД са предявени обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 3 от ГПК, вр. с чл. 45 ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 6 335 лева, представляваща обезщетение за вреди от злоупотреба с право на иск, предявен от „В“ ЕООД по гр.д. № 4707/2016г. по описа на РС – Враца, решението по което е влязло в сила на 15.05.2017г. (формирана от сумата, която „В.К ЕООД е осъдено, по неправомерно предявения иск, при условия на злоупотреба с право на иск, да възстанови на „В“ ЕООД – 5400 лева и съдебно-деловодните разноски, които е осъдено „В.К ЕООД да заплати на „В“ ЕООД по гр.д. № 4707/2016г. по описа на РС – Враца – 936 лева), както и сумата от 1645,50 лв., представляваща обезщетение за забава за периода от 26.11.2018г. до 26.11.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задълженията.

С разпореждане от 31.05.2022г. препис от исковата молба е изпратен на ответника за отговор.

На 24.06.2022г. е постъпила молба от ищеца с искане за обезпечаване на доказателства по делото, препис от която е връчен на насрещната страна за становище в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, на 07.07.2022г., ответникът „В“ ЕООД, чрез адв. Рената М. – Х. от ВАК, е депозирал отговор на исковата молба, с който е направил възражение по чл. 119, ал. 4 ГПК за местна неподсъдност на делото на Районен съд – Варна, с оглед седалището на ответника в гр. Враца.

Видно от приложената по делото (л. 38-40 от гр. д. № 2597/2022г. по описа на РС – Варна) справка от ТРРЮЛНЦ, седалището на ответника „В“

ЕООД е в гр. Враца,

Съгласно правилото на чл. 105 от ГПК, регламентиращо общата местна подсъдност, искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника. Наред с това, с разпоредбата на чл. 115, ал. 1 ГПК законодателят е регламентирал изборна местна подсъдност по исковете за вреди от непозволено увреждане, с какъвто е сезиран РС – Варна, като е предвидил че такъв иск, освен съобразно общата местна подсъдност, може да бъде предявен и по местоизвършването на деянието. В настоящия случай, както разпоредбата на чл. 105 от ГПК, така и тази на чл. 115, ал. 1 ГПК, на която се позовава ищецът, обуславят местна подсъдност на делото пред Районен съд – Враца. Както бе посочено по-горе, седалището на ответника „В“ ЕООД е в гр. Враца. С оглед фактите, изложени от ищеца в обстоятелствената част на исковата молба и съставляващи основание на иска, съответно твърденията му за претърпени имуществени вреди от злоупотреба с правото на иск, предявен от ответника „В“ ЕООД пред РС – Враца и разгледан от същия съд в производството по гр.д. № 4707/2016г. по описа на РС – Враца, то местоизвършването на деянието, т.е. мястото на виновното поведение на делинквента, което е в пряка причинно-следствена връзка с вредоносния резултат, е също в гр. Враца.

Неотносими към допустимостта и правилността на обжалваното определение, поради което и не следва да бъдат разглеждани в настоящото производство, са доводите на жалбоподателя, свързани с действията/бездействията на съда по повод депозираната по реда на чл. 207 ГПК молба за обезпечаване на доказателства по делото. Същите, както и твърденията за нарушения на чл. 2 от ГПК, могат да бъдат релевирани в друг съдебен процес с предмет претърпени от действията/бездействията на съда вреди (ако такива са налице), но не могат да бъдат обект на контрол от въззивната инстанция в настоящото производство.

По изложените съображения, обжалваното определение е допустимо и правилно като краен резултат, поради което следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 7490/10.07.2022г., постановено по гр. д. № 2597/2022г. по описа на РС – Варна, с което производството по цитираното гражданско дело е прекратено и е изпратено по подсъдност на Районен съд – Враца.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд в

едноседмичен срок от съобщаването му, на основание чл. 274, ал. 3, т. 1 от ГПК, при наличие на предпоставките на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____